

«Tot va funcionar molt bé, l'únic que no es va poder arreglar fou la vida d'aquell pobre noi»

L'exalcalde de Roses Carles Pàramo |
turística.

Com es va assabentar de l'atemptat al seu municipi?

Feia pocs dies que en una visita d'obres vaig caure i em vaig trencar tibia i peroné, per tant era a casa amb la cama enguixada. Vaig sentir l'explosió i vaig trucar a la policia, comptant que hauria sigut alguna fuga de gas, i no sabien de què anava. Més tard em van trucar per explicar-me què havia passat. Qui va actuar sobretot va ser el primer tinent d'alcalde, Miquel Gotanegra.

Quan va trigar a saber que hi havia una víctima mortal?

Me'n vaig assabentar al cap d'una hora, o així. Al començament tot era confós, no se sabia si hi havia un ferit, després no se sabia en quin estat es trobava.

Van rebre moltes trucades?

Va ser sorprenent la quantitat de gent que es va interessar pels fets. Va tenir molta repercussió internacional, i això que va ser estrany que si buscava repercussió ETA no atemptés en una destinació de primer ordre, sinó en una relativament poc coneguda.

Què va significar per Roses?

Posteriorment, des de l'Ajuntament van mirar de minimitzar aquest impacte negatiu que un atemptat representa per a una destinació

Recorda molt moviment policial els dies posteriors?

Si hi havia policia secreta, lògicament no ens n'assabentàvem, però és lògic pensar que sí.

L'Ajuntament es va veure sobrepassat en algun moment pels fets, totalment excepcionals?

En absolut. Per desgràcia en aquell ajuntament ja ens havíem sobreposat a dues inundacions molt greus i a dos incendis grandiosos. O sigui que ja teníem experiència d'actuar davant d'una emergència, i crec que ens en vam sortir força bé. Cal destacar que se'ns va oferir ràpidament tota l'ajuda, el president Pujol i el conseller d'Interior es van presentar a Roses al cap de poques hores. Tot va funcionar perfectament, fins i tot els ajuts per reconstruir les finques malmeses es van rebre en poques setmanes. L'únic que no es va poder solucionar va ser la vida d'aquell pobre nano.

Sí, això sí, hi havia temor. Era una època dura, hi havia persones amb càrrecs rellevants que tenien por. Alguns regidors, em sembla recordar que del PP, estaven lògicament una mica atemorits.

Font del document:

<http://www.diaridegirona.cat/comarques/2011/03/17/funcionar-lunic-arreglar-vida-daquell-pobre/472889.html>